Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul central (judecător V. Pădurari)
Dosarul nr.2ai-7/25 (nr. 2-22185294-03-2ai-24012025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de Contencios administrativ
D E C I Z I E

15 aprilie 2025 mun. Bălţi
În componența:
Preşedintele completului, judecător Radu Holban
Judecătorii Svetlana Ghercavii, Cristina Prisacari

examinând apelul declarat de lichidatorul ÎCS „Magastroi" SRL – Selevestru Irina,

în cauza civilă la cererea depusă de ÎCS „Megastroi" SRL, în persoana administratorului insolvabilității Selevestru Irina către Pascal Mihail privind declararea nulității actelor juridice,

împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16 decembrie 2024, -

c o n s t a t ă :

Pretențiile reclamantului:

La 29 iunie 2023 administratorul insolvabilității ÎCS „Megastroi" SRL, Selevestru Irina s-a adresat cu cerere către Pascal Mihail cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

În motivare, lichidatorul Selevestru Irina a invocat că, la data de 17.02.2022, ÎCS „Megastroi" SRL, a încheiat cu Pascal Mihail o tranzacţie dubioasă şi frauduloasă prin care ultimului i-a fost transmis următorul bun mobil „Volkswagen Caddy", anul fabricaţiei 2004, Vin Cod nr.*****, nr.î. ***** - 26 000 lei.

Mai notează că, prin încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul Central nr.2i-40/2022 din 20.12.2022, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul BC „Moldindconbank" SA privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de ÎCS „Megastroi" SRL, fiind dispusă aplicarea măsurilor de asigurare în scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului. Prin încheierea nominalizată Selevestru Irina a fost desemnată în funcţia de administrator provizoriu. Aderent, prin hotărârea Judecătoriei Bălţi, sediul Central nr.2i-40/2022 din 20.02.2023, s-a admis cererea introductivă depusă de creditorul BC „Moldindconbank" SA privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de debitorul ÎCS „Megastroi" SRL, a fost intentat

procesul de insolvabilitate faţă de ÎCS „Megastroi” SRL, cod fiscal 1011602001233, cu sediul în or. Bălţi, str. Sofia, nr. 27/2. În calitate de administrator al insolvabilităţii al ÎCS „Megastroi” SRL a fost desemnată administratorul autorizat Irina Selevestru, deţinătoarea autorizaţiei nr.112 din 14.01.2015.

Astfel, în vederea executării atribuţiilor de serviciu, administratorul provizoriu a solicitat de la organele abilitate ale statului (deţinătoare de registre publice) informaţii cu privire la bunurile debitorului avute la momentul depunerii cererii introductive cât şi informaţia cu privire la bunurile debitorului avute la momentul depunerii cererii introductive, cât şi informaţia cu privire la bunurile înstrăinate de debitor pe parcursul ultimilor 3 ani precedenţi admiterii spre examinare a cererii introductive.

Notează că, Agenţia Servicii Publice, Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport şi calificare a conducătorilor auto, Direcţia înmatriculare vehicule, prin scrisoarea nr. 03/01-12539 din 29.12.2022, a comunicat faptul că, în perioada 01.01.2019 - 28.12.2022, după ÎCS „Megastroi” SRL, cod fiscal 1011602001233, au fost efectuate următoarele operaţiuni de înmatriculare/reînmatriculare/locaţiune a mijloacelor de transport: „Volkswagen Caddy”, anul fabricaţiei 2004, Vin Cod nr. *****, n.î. *****, înmatriculat la 07.04.2016, reînmatriculat la 18.02.2022.

Indică că, conform prevederilor pct. 2 al contractului de vânzare-cumpărare încheiat între conducerea ÎCS „Megastroi” SRL şi Pascal Mihail, la data de 17.02.2022, a fost stabilit preţul de vânzare al bunului mobil. Totodată, Agenţia Servicii Publice prin scrisoarea nr. 03/01-3634 din 28.03.2023 a remis administratorului insolvabilităţii ÎCS „Megastroi” SRL copia certificată a contractului de vânzare-cumpărare şi facturii fiscale în care este indicată valoarea mărfii, ţine de menţionat că, factura fiscală respectivă figurează în informaţia privind livrările şi procurările pe facturi fiscale prezentată de către Serviciul Fiscal de Stat.

În atare ordine de idei, menționează reclamanta că, preţul stabilit de părţi pentru autoturism în contractul de vânzare-cumpărare enunţat, nu corespunde realităţii deoarece în mod real costul de piaţă pentru asemenea autoturism era de cel puţin 2 ori mai mare la momentul înstrăinării dar şi la momentul de faţă. În virtutea celor menţionate, administratorul insolvabilităţii ÎCS „Megastroi” SRL, în proces de insolvabilitate, constată indubitabil caracterul fraudulos al contractului de vânzare-cumpărare, mai mult de atât, prin înstrăinare autoturismului la un preț diminuat de 2 ori faţă de cel real, s-au afectat esenţial drepturile creditorilor validaţi şi s-a micşorat masa debitoare care urma să acopere cheltuielile procesului de insolvabilitate şi să satisfacă creanţele creditorilor.

O probă pertinentă în acest sens este răspunsul nr. 51 din 19.04.2023, al Bursei Imobiliare „Lara”, prin care a fost stabilită valoarea de piaţă a autoturismului.

Prin urmare, se constată intenţia şi vinovăţia atât a organelor de conducere a ÎCS „Megastroi” SRL, în proces de insolvabilitate, cât şi a cumpărătorului Pascal Mihail de a diminua patrimoniul întreprinderii, or un astfel de preţ de 26 000 lei pentru autoturismul „Volkswagen Caddy”, anul fabricaţiei 2004, Vin Cod nr. *****, n.î. ***** este vădit ireal și în dauna creditorilor.

În context, consideră că, a fost demonstrat caracterul fraudulos al contractului de vânzare-cumpărare nr.1 din 17.02.2022, totodată este vădit că acesta a afectat în mod direct drepturile creditorilor prin diminuarea nejustificată a patrimoniului debitorului insolvabil.

Din prevederile art. 104 alin. (2) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012 rezultă că, persoana îndreptăţită poate invoca anulabilitatea actului juridic pentru temeiurile prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la data în care a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilităţii, dar nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate. La caz, constată încadrarea perfectă a acţiunii în prevederile normei sus citate, fiind cumulate toate criteriile pentru încadrarea faptei la norma data.

Prin urmare, argumentele în acest sens sunt: 1) contractul de vânzare-cumpărare a fost semnat la data de 17.02.2022; 2) a afectat în mod direct drepturile creditorilor prin diminuarea nejustificată a patrimoniului debitorului insolvabil; 3) este incontestabil vădit faptul că, prestaţia debitorului este cu mult mai mare decât suma primită în urma înstrăinării bunului mobil, deoarece valoarea de piaţă a acestuia era de cel puţin 2 ori mai mare decât suma stipulată în contractul de vânzare-cumpărare.

Mai menţionează reclamanta că, în acest sens, prin răspunsul nr. 51 din 19.04.2023, al Bursei Imobiliare „Lara”, a fost stabilită valoarea medie de piaţă a bunului mobil înstrăinat prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 1 din 17.02.2022, după cum urmează: potrivit ofertelor plasate pe piaţa auto la situaţia anului 2023 privind comercializarea autoturismelor de marca „Volkswagen Caddy”, anul fabricaţiei 2004, plasate pe portalul www\\\.999.md, urmează să se atragă atenţia instanţei de insolvabilitate, că de facto, preţul de piaţă a unui autoturism de marca „Volkswagen Caddy”, anul fabricaţiei 2004, în anul 2023 variază între 3 500 euro si 5 000 euro. Totodată, atrage atenţia că vânzarea a avut loc în anul 2022, respectiv preţul de piaţă era cu mult mai mare.

În consecinţă conchide că, preţul stipulat în tranzacţia supusă anulării a fost diminuat de cel puţin 2 ori, decât preţul real pe piaţă chiar la momentul actual.

Reieşind din cele expuse supra, ca consecinţă rezultă cu certitudine că, preţul la care a fost transferat bunul mobil nu era unul de piaţă, fiind diminuat considerabil. Astfel se demonstrează în mod cert existenţa unei prestaţii vădit mai mari ale ÎCS „Megastroi” SRL faţă de terţul dobânditor, decât prestaţia primită. Acest fapt denotă că, această

tranzacţie este în dauna creditorilor astfel fiind pasibilă anulării în temeiul prevederilor art. 104 lit. c) din Legea insolvabilităţii, având în vedere că prestaţia debitorului este una vădit mai mare decât cea primită.

Prin urmare, vânzarea unui bun la un preţ vădit mai mic decât preţul practicat în mod obişnuit în momentul încheierii contractului în ramura comercială respectivă pentru aceleaşi bunuri vândute în împrejurări comparabile, justifică pe deplin admiterea capătului de cerere privind constatarea nulităţii absolute a contractului de vânzare-cumpărare, deoarece prin acest contract s-a diminuat masa debitoare a ÎCS „Megastroi" SRL în detrimentul creditorilor acestei societăţi comerciale, fiind fraudate drepturile şi interesele legitime ale acestora, iar în acest mod ÎCS „Megastroi" SRL a urmărit scopul de a diminua sau chiar goli masa sa debitoare pentru a nu exista bunuri care să poată fi urmărite de creditori.

Solicită admiterea prezentei cereri de concretizare în sensul formulat, a declara nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 1 din 17.02.2022, încheiat între conducerea ÎCS „Megastroi" SRL şi Pascal Mihail, conform căruia a fost transmisă de la ÎCS „Megastroi" SRL către Pascal Mihail, unitatea de transport „Volkswagen Caddy", anul fabricaţiei 2004, Vin Cod nr. *****, n.î. *****, cu repunerea părţilor contractante în starea iniţială încheierii tranzacţiei; a obliga pe Pascal Mihail, IDNP *****, cu domiciliul în mun. *****, în conformitate cu prevederile ar. 106 alin. (1) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, să restituie în masa debitoare a ÎCS „Megastroi" SRL, în proces de insolvabilitate, bunul dobândit prin tranzacţia supusă anulării.

Poziția primei instanțe:

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16 decembrie 2024 s-a respins cererea înaintată de ÎCS „Megastroi" SRL, în persoana administratorului insolvabilității Selevestru Irina către Pascal Mihail privind declararea nulității actelor juridice.

S-a scutit ÎCS „Megastroi" SRL, în proces de insolvabilitate, de plata taxei de stat.

S-a anulat măsura de asigurare aplicată pe bunul mobil, mijlocul de transport de model „Volkswagen Caddy", anul fabricației 2004, Vin Cod nr. *****, n.î. *****, dispusă prin încheierea Judecătoriei Bălți din 06 iulie 2023, dosar nr. 2i-40/2/2022.

Solicitarea apelantului:

La 17 decembrie 2024 lichidatorul ÎCS „Magastroi" SRL – Selevestru Irina a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16 decembrie 2024, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea privind declararea nulității actelor juridice să fie admisă.

Argumentele părților:

În susținerea cererii de apel a invocat argumentele expuse în cererea de chemare în judecată. Suplimentar susține că, din conţinutul cererii de chemare în judecată rezultă că, de către administratorul insolvabilităţii ÎCS „Megastroi” SRL a fost invocat temeiul de nulitate prevăzut la art. 104 lit. a) şi c) din Legea insolvabilităţii.

Din aceste prevederi legale rezultă că, pe tot parcursul perioadei de observaţie al procedurii de insolvabilitate, al procedurii falimentului şi/sau al procedurii de restructurare, administratorul/lichidatorul poate introduce în instanţa de insolvabilitate acţiuni în vederea anulării următoarelor acte juridice dacă ele afectează bunurile debitorului: tranzacţiile încheiate în ultimii 3 ani precedenţi înaintării cererii introductive, în care prestaţia debitorului este vădit mai mare decât cea primită.

Menționează că, din materialele cauzei reiese cert că, la data de 17.02.2022, ÎCS „Megastroi” SRL, a încheiat cu Pascal Mihail o tranzacţie prin care ultimului i-a fost transmis bunul mobil Volkswagen Caddy, anul fabricaţiei 2004, Vin Cod nr. *****, n.î. *****.

Conform prevederilor pct. 2 al contractului de vânzare-cumpărare încheiat între conducerea ÎCS „Megastroi” SRL şi Pascal Mihail la data de 17.02.2022, a fost stabilit preţul de vânzare al bunului mobil precitat în mărime de 26 000 lei.

Remarcă apelantul că, Legea insolvabilităţii este o lege specială în raport cu prevederile generale care reglementează nulitatea absolută sau relativă reglementate de Codul civil. Or, legiuitorul în art. 104 din Legea insolvabilităţii face referire la o nulitate ce derogă de la dreptul comun.

Astfel indică că, dreptul comun prevede excepţii de la principiul *resoluto iure dantis*, *resolvitur ins accipientis*, în vederea ocrotirii bunei-credinţe a subdobânditorului sau a necesităţii asigurării securităţii şi stabilităţii circuitului civil, în acelaşi timp, trebuie să avem în vedere că aceste excepţii sunt de strictă interpretare, iar excepţiile prevăzute în Legea insolvabilităţii nu se înscriu în cele prevăzute de dreptul comun.

Astfel, pentru a argumenta că acest contract de vânzare-cumpărare a fost realizat cu intenţia de a împiedica, întârzia sau complica stingerea creanţelor creditorilor şi că a afectat drepturile acestora, trebuie să se analizeze mai multe aspecte:

Menționează că, limitele temporale în care au fost încheiat contractul, transferul mijlocului de transport într-un interval de timp apropiat de constatarea insolvabilităţii, contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat la 17.02.2022, iar insolvabilitatea a fost constatată un an mai târziu, pe 20.02.2023. Debitorul era deja în dificultăţi financiare şi exista un risc real de intrare în insolvabilitate, iar transferul unui bun de valoare semnificativă (mijlocul de transport Volkswagen Caddy la preţul de 26 000 lei - într-un

moment atât de apropiat de declararea insolvabilităţii urmează a fi văzut ca un act prin care debitorul a încercat să evite recuperarea unei părţi din creanţele creditorilor.

Și dacă preţul de vânzare al mijlocului de transport nu reflectă valoarea de piaţă a acestuia la momentul tranzacţiei, acest lucru sugerează că, vânzarea a fost realizată la un preţ nerealist, în scopul de a reduce valoarea activelor ce ar fi putut fi utilizate pentru a satisface creanţele creditorilor. Lipsa de justificare a tranzacţiei în contextul financiar al debitorului, vânzarea nu a fost justificată din punct de vedere economic şi nu există un motiv solid pentru care debitorul a vândut bunul, acest aspect ridicând suspiciuni cu privire la intenţia debitorului de a preveni executarea creanţelor creditorilor din contul acestui bun.

Deoarece administratorul insolvabilităţii ÎCS „Megastroi" SRL a invocat ca temei de anulare a actelor juridice încheiate - prevederile art. 104 alin. (1) lit. a) şi c) din Legea insolvabilităţii, acestuia i-a revenit prin raportare la prevederile art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă, sarcina probaţiei de a prezenta probe că preţul la bunuri identice sau similare practicat în mod obişnuit în momentul încheierii contractului în ramura comercială respectivă în împrejurări comparabile era mult mai mare decât preţul obţinut de ÎCS „Megastroi" SRL de la Pascal Mihail, iar încheierea acestui contract de vânzare-cumpărare a afectat drepturile creditorilor.

Prin urmare, apelantul apreciază că, indicarea în contract a unui preţ derizoriu în raport cu valoarea bunului în scopul eschivării de la achitarea impozitelor este contrară ordinii publice, respectiv prin tranzacţia menţionată au fost prejudiciaţi grav creditorii ÎCS „Megastroi" SRL, or, înstrăinând automobilul la o sumă diminuată, administratorul ÎCS „Megastroi" SRL a făcut imposibilă achitarea datoriilor ÎCS „Megastroi" SRL faţă de alţi creditori şi faţă de bugetul de stat.

Or, asamblarea convenită contractual a fost realizată defectuos atât de către vânzător, cât şi de către cumpărător.

În acest sens, au fost prezentate extrase de pe site-urile de profil www.999.md, din care rezultă că, la nivelul anilor 2022 - 2023 preţul de piaţă pentru un autoturism Volkswagen Caddy, anul fabricaţiei 2004 varia între 3 500 euro şi 5 000 euro (cursul BNM la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare fiind de 20,4132 lei pentru 1 euro, respectiv, limitele reale ale preţului bunului care face obiectul contractului a cărui anulare se solicită este de 71 446 lei - 102 066 lei).

Susține că în această situaţie, argumentul referitor la anulabilitatea tranzacţiei de vânzare-cumpărare a autoturismului „Volkswagen Caddy" este construit pe baza discrepanţei dintre valoarea de piaţă a bunului şi preţul prevăzut în contract, ceea ne sugerează intenţia de a împiedica stingerea creanţelor creditorilor.

Dacă preţul de vânzare al autoturismului se află la un nivel semnificativ mai mic decât valoarea de piaţă, aceasta reprezintă în mod sigur o manevră prin care debitorul încearcă să reducă valoarea activului său şi să îl facă inaccesibil creditorilor. De exemplu, dacă preţul de vânzare este considerabil mai mic decât valoarea de piaţă, adică de la 3 500 euro - 5 000 euro (care echivalează, conform cursului BNM la data de 17.02.2022, cu 71 446 lei - 102 066 lei) la 26 000 lei, care constituia la data efectuării tranzactiei suma de 1 273,69 euro, apare bănuiala rezonabilă că, tranzacţia nu a fost realizată în condiţii normale de piaţă. Acesta este un semn că, vânzătorul a dorit să scape de bunul respectiv la un preţ mult sub valoarea sa reală pentru a-l proteja de urmăririle din partea creditorilor.

Pentru justificarea suplimentară a argumentelor invocate, la cererea de anulare a contractului fraudulos a fost anexat şi răspunsul nr. 51 din 19.04.2023 al Bursei Imobiliare „Lara", prin care compania de evaluare a stabilit că, valoarea medie de piaţă a bunului mobil înstrăinat prin contractul de vânzare- cumpărare nr. 1 din 17.02.2022, mijloc de transport Volkswagen Caddy.

Prin urmare, la caz a fost demonstrat în afara oricărui dubiu rezonabil, existenţa temeiului de nulitate prevăzut de art. 104 lit. c) din Legea insolvabilităţii, transferurile de bunuri sau asumarea de obligaţii de către debitor, făcute în ultimii 2 ani precedenţi înaintării cererii introductive, în care prestaţia debitorului este vădit mai mare decât cea primită.

În concluzie, diferenţa semnificativă dintre valoarea de piaţă şi preţul tranzacţionat poate constitui un argument pertinent în sprijinul cererii de anulare a contractului de vânzare-cumpărare, fiind suficientă pentru a demonstra existenţa intenţiei de a împiedica, întârzia sau complica executarea creanţelor creditorilor, conform art. 104 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilităţii.

Apelantul nu este de acord cu constatările instanţei de insolvabilitate conform cărora referitor la probele prezentate de către reclamantă, instanţa remarcă că, extrasul de pe site-ul www. 999. md se referă la automobile de model şi marcă similară, însă din cele constatate în şedinţa de judecată parametrii şi caracteristicile tehnice sunt total diferite, or chiar dacă anul producţiei este acelaşi 2004, la caz, s-a stabilit, cu certitudine, din explicaţiile părţii pârâte, cât si a martorului audiat că, mijlocul de transport de model Volkswagen Caddy n/î ***** deşi era în stare funcţională, era avariat în partea din spate, avea peste 500 000 km la bord, avea deficienţe la cutie, la compresor şi alte probleme care i-au diminuat evident preţul de piaţă. Ori, conform art. 386 din Codul de procedură, hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le

consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice si suficiente: c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Cu privire la acest aspect consideră că, la emiterea hotărârii atacate, instanţa de insolvabilitate trebuia să-şi fondeze hotărârea pe probe veridice şi suficiente, adică pe elemente obiective care pot fi verificate şi care susţin afirmaţiile părţilor implicate în proces. În cazul de faţă, instanţa de insolvabilitate a considerat că, circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei (starea tehnică a autoturismului (precum că acesta era avariat în partea din spate, avea peste 500 000 km la bord, avea deficienţe la cutie, la compresor şi alte probleme care îi diminuau evident preţul de piaţă)) au fost dovedite doar prin declaraţiile părţii pârâte şi ale unui martor, fară a fi prezentate probe obiective suplimentare, astfel, instanţa de insolvabilitate a trecut în mod arbitrar asupra circumstanţelor cauzei.

La emiterea hotărârii, instanţa de insolvabilitate urma să aibă o bază probatorie concludentă şi valoarea acestora, iar în acest caz nu s-au prezentat dovezi convingătoare care să combată argumentele aduse de partea reclamantă, conform cărora tranzacţia a fost una frauduloasă sau şi că preţul prevăzut în contractul de vânzare-cumpărare a fost derizoriu în raport cu valoarea reală a bunului.

Menționează că, în conformitate cu alin. (1) lit. a) şi c) ale art. 104 din Legea insolvabilităţii, actele încheiate de debitor care sunt prejudiciabile pentru creditori pot fi anulate dacă se constată că au fost realizate cu intenţia de a împiedica, întârzia sau complica realizarea creanţelor creditorilor sau dacă transferurile de bunuri sau asumarea de obligaţii de către debitor, făcute în ultimii 2 ani precedenţi înaintării cererii introductive, în care prestaţia debitorului este vădit mai mare decât cea primită. Scopul principal al acestor prevederi legale este protejarea drepturilor creditorilor şi nu necesitatea de a dovedi un prejudiciu direct sau vinovăţia debitorului. Este suficient să se stabilească faptul că tranzacţia a avut efecte dăunătoare pentru interesul creditorilor.

Pentru a exista răspundere civilă delictuală, trebuie îndeplinite următoarele condiţii generale: existenţa unei fapte ilicite, a unui prejudiciu, a legăturii de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, a culpei. Aceste elemente sunt relevante în cazurile în care se solicită despăgubiri sau sancţiuni pentru o faptă ilicită, dar nu se aplică în acelaşi mod în cazul anulării actelor frauduloase în procedura de insolvabilitate.

Art. 104 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, reglementează specific anularea actelor frauduloase încheiate de debitor în dauna creditorilor, cerinţă de bază fiind ca actul să fi fost încheiat cu intenţia de a afecta interesele creditorilor. Astfel, instanţa ar fi trebuit să aplice corect această normă şi să verifice dacă tranzacţiile

debitorului au avut scopul de a complica realizarea creanţelor, fără a fi necesar să stabilească vinovăţia sau prejudiciul în sensul răspunderii civile delictuale.

În altă ordine de idei, apelantul nu este de acord cu constatările instanţei de insolvabilitate pe care se întemeiază hotărârea atacată cu prezentul apel conform cărora „în urma examinării tuturor argumentelor de fapt aduse de reclamantă, instanţa constată că acestea nu se încadrează în norma de drept invocată şi anume în art. 104 alin. (1), lit. a) şi c) din Legea insolvabilităţii, iar în lipsa unui probatoriu cert şi concret consideră că, acţiunea şi pretenţiile înaintate ca neîntemeiate şi declarative, or, deşi partea reclamantă a dispus de posibilitatea de a prezenta probe în susţinerea poziţiei procesuale în cadrul mai multor şedinţe de judecată pe parcursul examinării cauzei, probe care să ateste în mod cert şi incontestabil circumstanţele pe care reclamanta îşi întemeiază pretenţiile, inclusiv proba cu martori atunci cînd dânsa pretinde că suma contractului a fost intenţionat diminuată, partea reclamantă nu a exercitat această prerogativă. Corelativ, instanţa retine că, probele prezentate de pârât si reprezentantul acestuia au fost de natură să combată argumentele reclamantei și să demonstreze caracterul valabil al contractului de vânzare-cumpărare si preţul real al bunului vândut. ”

Astfel, instanţa de insolvabilitate nu menţionează pe care probe prezentate de partea pârâtă şi-a întemeiat hotărârea de respingere a cererii de anulare a actului juridic fraudulos.

Mai mult, argumentele instanţei de insolvabilitate nu rezistă criticii şi urmează a fi apreciat corespunzător de către instanţa de apel, deoarece concluzia instanţei de insolvabilitate este pripită, emisă fară a se ţine cont de circumstanţele cauzei.

Instanţa de insolvabilitate se referă în mod vag la „probe prezentate de pârât şi reprezentantul acestuia ”, dar nu le specifică în mod concret şi nu le detaliază. în acest context, susţine că, instanţa de insolvabilitate nu a oferit o evaluare clară şi detaliată a acestor probe şi nu a argumentat în mod corespunzător de ce acestea ar fi fost suficiente pentru a combate argumentele reclamantei, or, este absolut necesar ca instanţa de insolvabilitate să identifice şi să descrie probele pârâtei pentru a arăta de ce acestea au fost decisive în adoptarea hotărârii emise.

Astfel, consideră că instanţa ierarhic superioară urmează să reevalueze probele prezentate de ambele părţi, în special pentru a verifica dacă instanţa de insolvabilitate a apreciat corect şi complet toate probele disponibile. De asemeni, susţine că, instanţa de insolvabilitate a omis să analizeze probele reclamantei într-un mod adecvat, iar această omisiune a condus la pronunţarea unei hotărârii neîntemeiate şi ilegale.

Consideră că, instanţa de insolvabilitate la judecarea cauzei nu a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele ce au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei, pe care instanţa de insolvabilitate le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe

veridice şi suficiente şi, de asemeni, normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat - instanţa de insolvabilitate a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Totodată, apelantul statuează că instanţa de insolvabilitate nu a dat apreciere per ansamblu, atât asupra explicaţiilor participanţilor la proces, argumentelor expuse, cât şi înscrisurilor anexate la dosar, cu toate că indisolubil la caz urmau a fi reţinute aceste aspecte, motiv pentru care apelantul consideră hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central nr. 2i-40/2/2022 din 16.12.2024 neîntemeiată, arbitrară şi contrară prevederilor legale.

La 4 martie 2025 reprezentantul intimatului Pascal Mihail, avocatul Janu Anatolie a depus referință la cererea de apel, prin care a solicitat respingerea cererii de apel depusă de lichidatorul SRL „Megastroi" Selevestru Irina, cu menținerea hotărârii instanței de fond din 16 decembrie 2024.

Invocă că, cererea de apel este una declarativă şi se referă doar la informaţia faptică prezentată de apelant de la pag.7 - 10. Or, cealaltă informaţie, de la alte pagini a apelului reprezintă careva argumente, doar se face trimitere la normele de drept din Codul Civil şi Legea insolvabilităţii, care trebuie şi care nu trebuie, iar în mare parte care vizează procedura de examinare a oricărui litigiu, însă cu fondul cauzei examinate la care urma să atragă atenţia apelantul-reclamant, cu dovedirea alegaţiilor sale, aceste norme nu au nimic comun.

Prin urmare, chiar prima analiză a apelantului a normei stipulate în art. 104 din Legea insolvabilităţii, arată la neobiectivitatea lichidatorului Selevestru Irina, şi trecerea în vederea doar a rupturilor din prevederi legale, lăsând fără argumentarea cuvenită a tuturor condiţiilor ce stau la baza aplicării art.104 din Legea insolvabilităţii.

Menționează că analizând situaţia faptică de înstrăinarea automobilului intimatului Pascal Mihail şi, contrapunând cu art. 104 Legii insolvabilităţii, constatăm că invocarea lit. a) al art. 104 alin. (1) din Legea insolvabilităţii, este neîntemeiată şi lipsită de probe, deoarece nu au fost demonstrate cumulativ condiţiile impuse de lege: acţiunile debitorului prin care acesta ar împiedica, întîrzia sau complica posibilitatea de a stinge creanţele; intentia debitorului la săvîrşirea acestor acţiuni; prejudiciul real adus creditorilor, adică faptul că acţiunile intenţionate ale debitorului ar afecta drepturile creditorilor.

La fel, apelantul nu stabileşte în ce constă intenţia săvîrşirii acestor fapte. În schimb, aceasta declară în cerere că intenţia şi vinovăţie se manifestă prin „diminuarea patrimoniului", făcând referire la un preţ nedeterminat până la final.

Şi, nu în ultimul rând, apelantul nu stabileşte legătura de cauzalitate dintre acţiunile „intenţionate" ale debitorului şi afectarea drepturilor creditorilor (prejudiciu). Mai mult, în ce mărime si căror creditori la concret - fapt care s-a limitat doar la afirmaţiile declarative si rezervate ale lichidatorului. Potrivit art. 20 Cod civil, dacă prin

lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvîrsită cu vinovăţie sub forma intenţiei sau imprudenţei. La caz apelantul SRL „Megastroi" în persoana lichidatorului nu a putut demonstra nici fapta, nici intenţia, dar nici prejudiciul concret adus creditorilor.

Cu referire la prevederile din art. 104 alin. (1), lit. c) din Legea insolvabilităţii, sunt de părerea neaplicabilităţii lor la cauză examinată. Or, prin prisma lit. c) din norma menţionată, lichidatorul SRL „Megastroi" urma să demonstreze că prestaţia debitorului care ar consta în transferul de bunuri ar fi vădit mai mare decât cea primită.

Făcând referire la norma dată, apelantul susţine că preţul stabilit de părţi pentru unitatea de transport în contractul de vânzare-cumpărare, nu corespunde realităţii deoarece în mod real costul de piaţă pentru asemenea unităţi de transport era de cel puţin două ori mai mare la momentul înstrăinării, dar si la momentul de faţă. În acest sens, apelantul aduce nişte probe dubioase şi irelevante, şi anume: Răspunsul Bursei Imobiliare „Lara", precum şi extrasul de pe saitul www.999.md.

Consideră că ambele acte nu pot servi nicidecum ca probe reale, utile şi certe pentru cazul din speţă.

Mai indică că, fiind audiat în calitate de martor Guz Ivan a declarat că anume el activa pe acest mijloc de transport şi îl folosea zilnic ca un mini-camion pentru necesităţi de serviciu pentru transportarea pieselor mari pentru întreg parc auto deţinut de SRL „Megastroi". A menţionat că careva investiţii capitale în acest mijloc de transport din partea SRL „Megastroi" efectuate nu au fost, deşi pe panelul de bord automobil avea deplasaţi de peste 500 000 km, fiind după necesităţi de serviciu inclusiv şi peste hotarele ţării: Rusia, Ucraina şi Belorusia. La fel, a menţionat că automobilul avea probleme grave cu compresia şi cutia de viteze, iar vândut a fost după ce un camion a lovit-o în spate, şi ca urmare „Volkswagen Caddy" avea nevoie de reparaţie, fapt care a fost apreciat de conducerea ca cheltuieli mari şi nerezonabile, iar ca urmare supus vânzării.

Aşadar, consideră că toate argumentele ce au fost aduse de apelant sunt declarative, fără să aibă o bază probantă certă referitor la acuzaţiile aduse.

Preţul de vânzare a unităţii de transport menţionate a fost stabilite de părţi (debitor- prezentul apelant şi intimat) de comun acord şi este reflectat în pct. 2 al contractului de vânzare- cumpărare.

La stabilirea preţului unităţii de transport menţionat în acţiune, părţile au ţinut cont de mai mulţi factori concomitent: uzura calculată a unităţii de trasport, starea tehnică a acesteia, cât timp această unitate a fost folosită, termenul de achitare a banilor, sursele financiare care încă urmau a fi investite în acest mijloc de transport pentru a-l readuce la starea funcţională și sigură, etc. Drept urmare, părţile de comun acord, au stabilit că

Pascal Mihail va procura această unitate de transport, cu verificarea prealabilă a stării tehnice, la un preţ negociat de comun acord, cu achitarea imediată a acestui preţ.

Astfel, contractul de vânzare-cumpărare contestat corespunde prevederilor legale şi nu conţine careva elemente ce ar atrage nulitatea sa. Ori, contractul contestat reprezintă o manifestare de voinţă perfect legală şi întemeiată a părţilor contractante, toate obligaţiile asumate în baza contractelor au fost executate de ambele părţi în mod conştiincios şi nici nu persistă încălcarea prevederilor legale aferente contractului, nici prin prisma normelor de drept civil existent la data încheierii şi realizării contractului de vânzare-cumpărare, nici prin prisma normelor legii insolvabilităţii.

Ca urmare, se atestă că contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat prin prisma principiului legalităţii, consimţământului liber şi neviciat. La încheierea contractului contestat, părţile contractuale înţelegeau caracterul şi obiectul contractului, cauza, şi-au exprimat consimţământul şi au respectat forma încheierii a actului juridic. Mai mult, reflectând în mod conştiencios informaţia despre aceasta tranzacţie şi în registrul de livrările şi procurările prezentate la organul fiscal.

Așadar, intimatul consideră că preţul negociat la tranzacţia dată era unul real si rezonabil pentru data încheierii contractului de vânzare-cumpărare, în special ţinând cont de starea tehnică a acestei unităţi de transport, care lăsa de dorit, si era confirmată de martorul Guz Ivan.

Prin urmare, normele de drept invocate de apelantul Selevestru Irina într-adevăr există, intimatul nici nu încearcă să conteste existenţa acestor norme a legii insolvabilităţii. Însă, intimatul consideră că aceste norme la care face referire lichidatorul nu sunt aplicate situaţiei din speţă. Invocarea normelor menţionate doar la general, ceea ce face actualmente lichidatorul, pune în pericol real nu doar principiul securităţii juridice, dar şi lezarea dreptului intimatului Pascal Mihail la proprietatea privată dobândită de acesta în mod legal şi condiţii transparente, cu informarea imediată a organelor de stat despre tranzacţia efectuată.

Poziția părților în ședința de judecată:

Potrivit art.8 alin.(6) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.

Prin încheierea Curții de Apel Nord din 12 februarie 2025 s-a dispus examinarea apelului în procedură scrisă, fără convocarea părților în ședința de judecată.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces, a materialelor din dosar și a normei legale relevante speței, Colegiul consideră necesar de a respinge apelul, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, hotărârile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunţării dispozitivului, cu excepţiile prevăzute în prezenta lege.

Colegiul civil reține că dispozitivul hotărârii contestate a fost pronunțat la 16 decembrie 2024, iar apelul a fost declarat la 17 decembrie 2024, ceea ce confirmă respectarea termenului de contestare a hotărârii.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În context, potrivit art. 373 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Potrivit art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărîrea primei instanţe.

După cum rezultă din materialele dosarului, prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 20 februarie 2023 s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL „Megastroi” și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Megastroi”, fiind desemnat în calitate de administrator al insolvabilității Selevestru Irina.

Actele cauzei denotă că, la data de 17.02.2022 între ÎCS „Megastroi” SRL în calitate de vânzător și Pascal Mihail în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1, prin care vânzătorul a vândut, iar cumpărătorul a cumpărat mijlocul de transport „Volkswagen Caddy”, anul fabricaţiei 2004, Vin Cod ***** n.î. *****, la prețul de 26 000 lei (f.d.10).

Transmiterea bunului de către debitorul ÎCS „Megastroi” SRL în proprietatea pârâtului Pascal Mihail se demonstrează actul de predare-primire din 17.02.2022 și prin factura fiscală nr. AAL 7290345 din 18.02.2022 (f.d.11, 68-69).

Mai mult, potrivit ordinului nr. 154 din 17.02.2022 întreprinderea debitoare a ordonat scoaterea de la bilanțul întreprinderii a mijlocului de transport „Volkswagen Caddy”, anul fabricaţiei 2004, n.î. ***** în legătură cu vânzarea acestuia (f.d.70).

În context, ca urmare a încheierii tranzacției de vânzare-cumpărare, pârâtul Pascal Mihail, a depus la 18.02.2022 la IP Agenția Servicii Publice o cerere cu privire la identificarea și înmatricularea vehiculului, anexând atât reclamantul ÎCS „Megastroi” SRL, cât și pârâtul Pascal Mihail declarații pe proprie răspundere a vânzătorului/cumpărătorului în sensul înregistrării autovehiculului și modificării datelor de evidență (f.d.63-64).

Este de menționat că în vederea înregistrării dreptului de proprietate asupra autovehiculului de model Volkswagen Caddy după pârât, a fost generat raportul de identificare a vehiculului, însoțit de foto-tabelul mijlocului de transport (f.d.65-66).

Materialele cauzei mai atestă că, potrivit fișei VP din 18.02.2022 instanța constată că, drept proprietar al mijlocului de transport „Volkswagen Caddy”, anul fabricaţiei 2004, Vin Cod ***** n.î. *****, este indicat Pascal Mihail, respectiv, debitorului ÎCS „Megastroi” SRL i s-a restituit certificatul de înmatriculare, fapt confirmat prin recipisa din 18.02.2022 (f.d.71, 72).

În concluzia celor relatate, instanța reține că, debitorul ÎCS „Megastroi” SRL a vândut, iar Pascal Mihail a cumpărat mijlocul de transport Volkswagen Caddy n/î *****, pe care ultimul, l-a înregistrat în proprietate după sine.

Fiind desemnată în calitate de administrator provizoriu, în exercitarea atribuțiilor sale administratorul autorizat Selevestru Irina, a expediat către ASP Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto, Direcția înmatriculare vehicule, o interpelare în vederea stabilirii operațiunilor de înmatriculare/reînmatriculare/locațiune a mijloacelor de transport deținute, inclusiv a autovehiculului litigios Volkswagen Caddy n/î ***** (f.d.6-8).

În context, se va reține că, autovehiculul Volkswagen Caddy n/î ***** se regăsește pe lista mijloacelor de transport înregistrate cu drept de proprietate după ÎCS „Megastroi” SRL și reînmatriculate ulterior după Pascal Mihail.

Administratorului insolvabilității ÎCS „Megastroi” SRL, Selevestru Irina s-a adresat în instanța de judecată cu cerere către Pascal Mihail prin care solicită de a declara nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 1 din 17.02.2022, încheiat între conducerea ÎCS „Megastroi” SRL şi Pascal Mihail, conform căruia a fost transmisă de la ÎCS „Megastroi” SRL către Pascal Mihail, unitatea de transport „Volkswagen Caddy”, anul fabricaţiei 2004, Vin Cod nr. *****, n.î. *****, cu repunerea părţilor contractante în starea iniţială încheierii tranzacţiei; a obliga pe Pascal Mihail, în conformitate cu prevederile ar. 106 alin. (1) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, să restituie în masa debitoare a

ÎCS „Megastroi” SRL, în proces de insolvabilitate, bunul dobândit prin tranzacţia supusă anulării.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16 decembrie 2024 s-a respins cererea înaintată de ÎCS „Megastroi” SRL, în persoana administratorului insolvabilității Selevestru Irina către Pascal Mihail privind declararea nulității actelor juridice.

La 17 decembrie 2024 lichidatorul ÎCS „Magastroi” SRL – Selevestru Irina a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16 decembrie 2024, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea privind declararea nulității actelor juridice să fie admisă.

În materie de drept, instanța de apel menționează că potrivit art. 104 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, după intentarea procedurii de insolvabilitate, administratorul/lichidatorul sau oricare creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanța de insolvabilitate acțiuni (inclusiv acțiuni reconvenționale) în vederea anulării oricărui act juridic încheiat de către debitor în ultimii 2 ani precedenți înaintării cererii introductive cu intenția de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanțelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor.

La caz, sunt relevante prevederile art. 46 alin.(1) din Constituţia Republicii Moldova, dreptul la proprietate privată este garantat.

În conformitate cu art. 9 alin. (1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Potrivit art. 500 alin.(1)-(3) Cod civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului. Dreptul de proprietate este perpetuu. Dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de drepturile unui terţ.

Articolul 308 Cod Civil, prevede că, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Conform art. 327 alin. (1) - (2) Cod Civil, actul juridic este nul dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes general (nulitate absolută). Actul juridic este anulabil dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes particular (nulitate relativă).

În conformitate cu art. 328 alin. (1) - (2) Cod Civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acţiune, cît şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces. Nulitatea absolută

nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.

Conform art. 330 Cod Civil, nulitatea relativă a actului juridic poate fi invocată doar de persoana în al cărei interes este stabilită sau de succesorii ei, de reprezentantul legal sau de creditorii chirografari ai părţii ocrotite pe calea acţiunii oblice. Instanţa de judecată nu poate să o invoce din oficiu. Nulitatea relativă poate fi acoperită prin voinţa expresă sau tacită a persoanei în al cărei interes este stabilită nulitatea. Voinţa de a confirma actul juridic anulabil trebuie să fie certă şi evidentă şi să fie exprimată la un moment cînd persoana cunoştea sau trebuia să cunoască temeiul nulităţii. Pentru confirmarea actului juridic anulabil, voinţa nu trebuie să fie exprimată în forma cerută pentru încheierea actului juridic respectiv. Dacă fiecare parte poate invoca nulitatea actului juridic sau dacă mai multe persoane pot cere declararea nulităţii, confirmarea actului juridic de către o persoană nu le împiedică pe celelalte să invoce nulitatea.

Conform art. 331 alin. (1-3), (5) Cod Civil, actul juridic nul se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii. Actul juridic anulabil este valabil pînă la declararea acestei nulităţi de către instanţa de judecată, însă, odată anulat, se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii. Drepturile reale dobîndite în temeiul actului juridic nul sau anulat se consideră că nu au fost dobîndite pe acest temei. Această dispoziţie se aplică şi drepturilor de creanţă ori drepturilor asupra obiectului de proprietate intelectuală dobîndite în temeiul actului juridic. Prestaţiile executate în temeiul actului juridic nul sau anulat, precum şi alte îmbogăţiri obţinute din acele prestaţii se supun restituirii conform dispoziţiilor legale privind îmbogăţirea nejustificată.

Articolul 334 alin. (1)-(3) Cod Civil, prevede că, actul juridic sau clauza care contravin vădit ordinii publice sau bunelor moravuri sînt nule. Actul juridic sau clauza care contravin unei dispoziţii legale imperative sînt nule sau anulabile dacă această sancţiune este prevăzută expres de dispoziţia legală încălcată (nulitatea expresă). Actul juridic sau clauza care contravin unei dispoziţii legale imperative ce nu prevede expres sancţiunea nulităţii sînt nule sau anulabile dacă această sancţiune trebuie aplicată pentru ca scopul dispoziţiei legale încălcate să fie atins (nulitatea virtuală). Dispoziţiile prezentului articol se aplică în măsura în care dispoziţia legală încălcată nu stabileşte o altă consecinţă a încălcării sale decît nulitatea actului juridic sau a clauzei.

La caz, urmează a se reține și prevederile art. 1108 alin. (1) Cod civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

După cum s-a constatat, reprezentantul reclamantului la caz, solicită declararea nulității contractului de vânzare – cumpărare a bunului mobil din 17.02.2022, invocând caracterul fraudulos al tranzacției, reieșind din prețul mijlocului de transport diminuat de 2 ori, ceea ce a afectat esențial drepturile creditorilor validați, făcând referire atât la prevederile art. 104 alin.(1), lit. a), c), alin.(2) din Legea Insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, care prevede că, (1) După intentarea procedurii de insolvabilitate, administratorul/ lichidatorul sau oricare creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului/lichidatorului, poate introduce în instanţa de insolvabilitate acţiuni (inclusiv acţiuni reconvenţionale) în vederea anulării următoarelor acte juridice: a) orice act juridic încheiat de către debitor în ultimii 2 ani precedenţi înaintării cererii introductive cu intenţia de a împiedica, a întârzia sau a complica posibilitatea de stingere a creanţelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor; b) transferurile de bunuri sau asumarea de obligaţii cu titlu gratuit din partea debitorului, făcute în ultimii 2 ani precedenţi înaintării cererii introductive, cu excepţia asumării unor obligaţii morale sau a actelor pentru binele public (de sponsorizare) în care generozitatea donatorului este proporţională patrimoniului său; c) transferurile de bunuri sau asumarea de obligaţii de către debitor, făcute în ultimii 2 ani precedenţi înaintării cererii introductive, în care prestaţia debitorului este vădit mai mare decât cea primită; d) transferurile de bunuri de la debitor către un creditor, efectuate în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive, care au avut ca efect creşterea sumei pe care creditorul ar urma să o primească în cazul lichidării debitorului; e) transferurile de bunuri de la debitor către un creditor, efectuate în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive, la care creditorul nu avea dreptul sau care s-au făcut pentru stingerea unei datorii care nu ajunseră la scadenţă; f) acordarea gratuită a unui gaj sau a unei ipoteci, a oricărei alte garanţii pentru o creanţă care era neasigurată în ultimele 6 luni precedente înaintării cererii introductive sau pentru o creanţă a unui acţionar sau asociat al debitorului în perioada indicată la art.105; g) orice acte încheiate şi garanţii acordate de către debitor după înaintarea cererii introductive. (2) Persoana îndreptăţită poate invoca anulabilitatea actului juridic pentru temeiurile prevăzute la alin.(1) în termen de 6 luni de la data în care a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilităţii, dar nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate.

În conformitate cu art. 106 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, (1) Terţul dobînditor în cadrul unei tranzacţii anulate conform art. 104 şi 105 trebuie să restituie, în contul masei debitoare, bunul dobîndit sau, în cazul în care bunul nu mai există, valoarea lui estimată la data transferului efectuat de către debitor. (2) Terţul dobînditor în cadrul tranzacţiilor prevăzute la alin. (1) care a restituit, integral sau parţial, în masa debitoare bunul sau valoarea lui deţine o creanţă chirografară împotriva

debitorului, cu condiţia ca terţul să fi fost de bună-credinţă referitor la intenţiile debitorului la data efectuării transferului.

În continuare, Colegiul menționează că, normele indicate au ca finalitate ocrotirea drepturilor creditorilor și a patrimoniului debitorului de orice acțiune a însăși debitorului fie a altor persoane care au acționat cu intenția de a complica posibilitatea de stingere a creanţelor creditorilor, care a afectat drepturile creditorilor, fie de a împiedica stingerea acestora.

La caz, Colegiul notează că nulitatea este sancţiunea care se aplică în cazul în care la încheierea actului juridic nu se respectă condiţiile de valabilitate. Nulitatea este mijlocul prevăzut de lege pentru a asigura respectarea condiţiilor de valabilitate a actului juridic. În măsura în care un act juridic concret nu respectă aceste condiţii, el este lipsit de efectele sale prin intermediul nulităţii.

Pe parcursul examinării cauzei s-a constatat că, potrivit contractului de vânzare-cumpărare din 17.02.2022 prețul mijlocului de transport a fost estimat la suma de 26 000 lei.

Reieșind din argumentele cererii de chemare în judecată și a cererii de apel, anume acest factor a determinat administratorul insolvabilității să se adreseze cu prezenta acțiune, considerând tranzacția încheiată între ÎCS „Megastroi” SRL și Pascal Mihail ca frauduloasă, or indică administratorul autorizat Selevestru Irina că, prețul de piață a unui automobil de model Volkswagen Caddy n/î *****, a.f. 2004 nu poate fi mai mic decât 3500 euro-5000 euro, fapt dovedit prin extrasele de pe portalul www.999.md, cât prin răspunsul nr. 51 din 19.04.2023 a Bursei imobiliare „Lara” (f.d.12-14).

Analizând situația faptică de înstrăinare a automobilului intimatului Pascal Mihail, și contrapunând cu art. 104 Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, se constată că invocarea literei a) al acestei norme, este neîntemeiată și lipsită de probe, deoarece nu au fost demonstrate cumulativ condițiile impuse de lege, și anume: 1) acțiunile debitorului prin care acesta ar împiedica, întârzia sau complica posibilitatea de a stinge creanțele; 2) intenția debitorului la săvârșirea acestor acțiuni; 3) prejudiciul real adus creditorilor, adică faptul că acțiunile intenționate ale debitorului ar afecta drepturile creditorilor.

Reieșind din cererea de apel se constată că, apelantul nu indică în mod cert în ce ar consta acțiunea debitorului de împiedicare, întârziere sau complicare a stingerii creanțelor. La fel, din argumentele apelantului nu este posibil de a stabili în ce constă intenția săvârșirii acestor fapte.

Prin urmare, acțiunile imputate debitorului nu se încadrează în temeiul de drept invocat la art. 104 alin. (1) lit. a) și acestea sunt lipsite de temei, nefiind probate.

În partea probelor prezentate de către reclamant/apelant, Colegiul remarcă că, extrasul de pe site-ul www.999.md se referă la automobile de model și marcă similară,

însă din cele constatate la caz, parametrii și caracteristicile tehnice sunt total diferite, or chiar dacă anul producției este același 2004, la caz, s-a stabilit cu certitudine, din explicațiile pârâtului/intimat, cât și a martorului audiat că, mijlocul de transport de model Volkswagen Caddy n/î ***** deși era în stare funcțională, era avariat în partea din spate, avea peste 500 000 km la bord, avea deficențe la cutie, la compresor și alte probleme care îi diminuau evident prețul de piață.

În aceeași ordine de idei, valoarea indicată în răspunsul Bursei Imobiliare „Lara", prezentat de administratorul insolvabilității Selevstru Irina, nu urmează a fi reținută, deoarece acesta se referă, per general, la un mijloc de transport de model Volkswagen Caddy anul fabricației 2004, fără a se referi exact la caracteristicile tehnice a autovehiculului în litigiu, fiind totodată evidențiat că valoarea indicată de 45 000 lei - 55 000 lei poate devia în dependență de starea tehnică, condițiile tranzacției și modalitatea de achitare, documentul respectiv având doar un caracter informațional.

Colegiul reține că, în speță, nu a fost prezentat un raport de evaluare individuală a mijlocului de transport Volkswagen Caddy an.f. 2004 în care să fie luați în considerație toți factorii care ar influența valoarea acestuia.

Mai mult, răspunsul eliberat de Bursa Imobiliară „Lara" poartă un caracter informativ, și nu poate servi ca probă în prezentul litigiu. Astfel, argumentele invocate în cererea de apel sunt declarative, fără să fie probate.

După cum s-a constatat, mijlocul de transport în litigiu a fost înstrăinat de fosta conducere a SRL „Megastroi", având toate împuternicirile legale și temeiuri de fapt, până la pornirea procedurii de insolvabilitate.

Astfel, nu urmează a fi reținute argumentele apelantului în partea ce țin de diminuarea intenționată a prețului unității de transport, la fel, instanța denotă că la caz, nu s-a demonstrat că prestația debitorului este vădit mai mare decât cea primită și că în așa mod s-au afectat interesele creditorilor, deoarece plata pentru mijlocul de transport a fost avansată de pârât, respectiv, debitorul insolvabil a încasat suma stabilită în contract în cuantum de 26 000 lei (f.d.73). Deoarece, prețul dat a fost negociat de părțile contractante și stabilit de comun acord prin consimțământul acestora, ce reprezintă manifestarea exteriorizată de voință a persoanei de a încheia un act juridic.

Prin urmare, se constată că contractul de vânzare-cumpărare a fost încheiat prin prisma principiului legalităţii, consimţământului liber şi neviciat. La încheierea contractului contestat, părţile contractuale înţelegeau caracterul, obiectul contractului și cauza, respectiv, şi-au exprimat consimţământul şi au respectat forma încheierii actului juridic, reflectând în mod conştiencios informaţia despre această tranzacţie şi în registrul de livrările şi procurările prezentate la organul fiscal.

Colegiul civil reține că, prețul stipulat în contract a fost indicat în dependență de uzura calculată a unităţii de trasport, starea tehnică a acesteia, cât timp această unitate a fost folosită şi cît timp aceasta a staţionat, termenul de achitare a banilor, sursele financiare care încă urmau a fi investite în acest mijloc de transport pentru a-l readuce la starea mai bună.

Prima instanță corect nu a reținut ca probă pertinentă și relevantă, răspunsul SRL „Expres-Test-Auto" din care rezultă că, potrivit pct.20 din Regulile de inspecție tehnică periodică a autovehiculelor şi remorcilor acestora, aprobate prin HG 1047 din 08.11.1999, În cazul vehiculelor care nu corespund normelor stabilite, în Raportul de inspecție tehnică periodică nu va fi tipărit ecusonul și va lipsi numărul unicat al raportului. Ținând cont de categoria neajunsurilor și defectelor depistate de către expertul de inspecție tehnică periodică, vor fi introduse însemnări privind interzicerea exploatării vehiculelor sau acordarea termenului pentru înlăturarea neajunsurilor (până la 30 de zile). În cazul în care se constată că vehiculul supus inspecției tehnice periodice are defecte, care prezintă un pericol pentru securitatea circulației rutiere și sănătatea populației, expertul de inspecție tehnică periodică interzice exploatarea acestuia prin retragerea raportului eliberat anterior, astfel cum, la caz, s-a stabilit cu certitudine că mijlocul de transport Volkswagen Caddy n/î ***** anual trecea inspecția tehnică și chiar dacă avea mai multe probleme legate de șasiu, consumul de ulei, sistemul de compresie, autovehiculul era funcțional.

Este de menționat că, normele legale prevăzute de Legea Insolvabilității, care permit depunerea unei acțiuni privind anularea actelor juridice, condiționează această prerogativă a administratorului insolvabilității/lichidatorului de mai mulți factori și anume: acţiunile debitorului să fie îndreptate spre a împiedica, întârzia sau complica posibilitatea de a stinge creanţele; intenţia debitorului la săvârşirea acestor acţiuni; prejudiciul real adus creditorilor, adică faptul că acţiunile intenţionate ale debitorului ar afecta drepturile creditorilor.

Prima instanță corect a remarcat că, pentru ca o persoană fizică sau juridică să fie atrasă la răspundere este necesar a se stabili fapta (acţiunea sau inacţiunea) prevăzută de lege, vinovăţia acestuia şi prejudiciul cauzat nemijlocit de această faptă, ceea ce, la caz nu s-a stabilit, prin urmare, prevederile art.104 din Legea insolvabilității nu sunt incidente speței.

Deci, în urma examinării tuturor argumentelor de fapt aduse de reclamantă/apelantă, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în norma de drept invocată şi anume în art.104 alin.(1), lit. a) şi c) din Legea insolvabilităţii, iar în lipsa unui probatoriu cert și concret consideră că, acţiunea și pretențiile înaintate ca neîntemeiate şi declarative. Or, deși partea reclamantă a dispus de posibilitatea de a

prezenta probe în susținerea poziției procesuale în cadrul mai multor ședințe de judecată pe parcursul examinării cauzei, probe care să ateste în mod cert și incontestabil circumstanțele pe care reclamanta își întemeiază pretențiile, inclusiv proba cu martori atunci cînd dînsa pretinde că suma contractului a fost intenționat diminuată, partea reclamantă nu a exercitat această prerogativă. Corelativ, instanţa reţine că, probele prezentate de pârât și reprezentantul acestuia au fost de natură să combată argumentele reclamantei și să demonstreze caracterul valabil al contractului de vânzare-cumpărare și preţul real al bunului vândut.

În conformitate cu art. 117 al. (2) Cod de procedură civilă, în calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

Articolul 137 alin. (1) CPC, se consideră înscris orice document, act, convenţie, contract, certificat, scrisoare de afacere ori scrisoare personală, alt material expus în scris cu litere, cifre, semne grafice, precum şi primit prin fax, poştă electronică ori prin alt mijloc de comunicare sau în alt mod ce permite citirea informaţiei care se referă la circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei şi care pot confirma veridicitatea lor.

Conform art.138 alin.(1) Cod de procedură civilă, înscrisurile se depun în judecată de către părţi şi de alţi participanţi la proces. La solicitarea acestora, înscrisurile sînt reclamate de instanţă la cererea părţilor, altor participanţi la proces, precum şi persoanelor care nu sînt participanţi la proces.

Aliniatul (4) al aceluiași articol prevede că, înscrisul se depune în original sau în copie autentificată în modul stabilit de lege, indicîndu-se locul de aflare a originalului. Înscrisul se depune în original cînd, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanţele cauzei trebuie confirmate numai cu documente în original şi cînd, ca urmare a soluţionării cauzei, înscrisul îşi pierde efectul juridic sau cînd copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum şi în alte cazuri cînd instanţa consideră necesară prezentarea originalului.

După cum s-a menționat la caz, reclamantul/apelant solicită a declara nul contractul de vânzare - cumpărare nr.1 din 17.02.2022 încheiat între ÎCS „Megastroi” SRL şi Pascal Mihail a unitatății de transport „Volkswagen Caddy”, anul fabricaţiei 2004, Vin Cod ***** n.î. *****.

Prima instanță corect a reținut că, actul solicitat de a fi declarat nul la materialele cauzei lipsește în original, fiind anexată doar o copie autentificată, iar reclamanta pe parcursul examinării cauzei nici nu a solicitat concursul instanței de judecată în vederea obținerii acestui înscris.

În concluzie, instanţa de fond corect a constatat că, pretențiile cu privire la declararea nulităţii contractului de vânzare - cumpărare din 17.02.2022 încheiat între ÎCS „Megastroi” SRL şi Pascal Mihail a unitatății de transport „Volkswagen Caddy”, anul fabricaţiei 2004, Vin Cod ***** nr.î. ***** sunt neîntemeiate atât faptic, cât și legal, ceea ce duce la respingerea acestora.

Iar, faptul că la cererea de apel apelantul a anexat decizii emise în cauze similare, la caz nu este relevant în condițiile în care în Republica Moldova precedentul judiciar nu este izvor de drept, instanța de apel examinând cauza reieșind din circumstanțele concrete ale cauzei deduse judecății.

Completul de judecată al Curții de Apel Nord constată că cererea de apel conține obiecții de fapt şi de drept, similare celor expuse anterior în cadrul examinării cauzei, care au fost analizate de către instanța de fond, fiind apreciate corespunzător, astfel, argumentele invocate în cererea de apel nu pot constitui temei de casare a hotărârii contestate, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 8 alin.(7) Legea insolvabilității nr.149 din 29.06.2012, deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la data pronunţării.

Distinct de cele enunţate, Colegiul civil şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de lichidatorul ÎCS „Magastroi” SRL – Selevestru Irina cu menținerea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16 decembrie 2024.

Conducându-se de dispozițiile art.385 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord, -

D e c i d e :

Respinge apelul declarat de lichidatorul ÎCS „Magastroi” SRL – Selevestru Irina.

Menține hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 16 decembrie 2024, adoptată în cauza civilă la cererea înaintată de ÎCS ”Megastroi” SRL, în persoana administratorului insolvabilității Selevestru Irina către Pascal Mihail privind declararea nulității actelor juridice.

Decizia este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Preşedintele completului, judecătorul Radu Holban

Judecătorii Svetlana Ghercavii

Cristina Prisacari